

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ

18005, м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307, тел. канцелярії (0472) 31-21-49, inbox@ck.arbitr.gov.ua

**РІШЕННЯ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

16 листопада 2020 року м. Черкаси справа № 925/855/19(925/1244/20)

Господарський суд Черкаської області у складі головуючого судді Спаських Н.М., із секретарем судового засідання Буднік А.М., за участі представників сторін:

від позивача: Дутковський Б.В. - ліквідатор, арбітражний керуючий;

від відповідача: не з'явився;

розглянувши у відкритому судовому засіданні матеріали справи за позовом ліквідатора товариства з обмеженою відповідальністю "СТОВ "Авангард" (м. Черкаси) до Приватного підприємства "Юнона Оіл" (м. Світловодськ, Кіровоградська область) про стягнення безпідставно набутих коштів

ВСТАНОВИВ:

Заявлено позов на підставі ст. 1212 ЦК України про стягнення з відповідача 12 345 279,24 грн. безпідставно набутих коштів, 525 555,02 грн. інфляційних втрат та 613 166,43 грн. як 3 % річних по ст. 625 ЦК України за прострочення повернення цих коштів.

Згідно ч. 1 ст. 7 Кодексу України з процедур банкрутства спори, стороною в яких є боржник, розглядаються господарським судом за правилами, передбаченими Господарським процесуальним кодексом України, з урахуванням особливостей, визначених цією статтею.

Відповідно до ч. 2 ст. 7 Кодексу України з процедур банкрутства господарський суд, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство, в межах цієї справи вирішує всі майнові спори, стороною в яких є боржник; спори з позовними вимогами до боржника та щодо його майна; спори про визнання недійсними результатів аукціону; спори про визнання недійсними будь-яких правочинів, укладених боржником; спори про повернення (витребування) майна боржника або відшкодування його вартості відповідно; спори про стягнення заробітної плати; спори про поновлення на роботі посадових та службових осіб боржника; спори щодо інших вимог до боржника.

Наведена норма кореспондується з положеннями п. 8 ч. 1 ст. 20 ГПК України, згідно якого господарські суди розглядають справи у спорах, що виникають у зв'язку із здійсненням господарської діяльності (крім справ, передбачених частиною другою цієї статті), та інші справи у визначених

законом випадках, зокрема: справи про банкрутство та справи у спорах з майновими вимогами до боржника, стосовно якого відкрито провадження у справі про банкрутство, у тому числі справи у спорах про визнання недійсними будь-яких правочинів (договорів), укладених боржником; стягнення заробітної плати; поновлення на роботі посадових та службових осіб боржника, за винятком спорів про визначення та сплату (стягнення) грошових зобов'язань (податкового боргу), визначених відповідно до Податкового кодексу України, а також спорів про визнання недійсними правочинів за позовом контролюючого органу на виконання його повноважень, визначених Податковим кодексом України.

Отже, за умови порушення провадження у справі про банкрутство боржника, особливістю вирішення таких спорів є те, що вони розглядаються та вирішуються господарським судом без порушення нових справ, що узгоджується із загальною спрямованістю Кодексу України з процедур банкрутства, який передбачає концентрацію всіх спорів у межах справи про банкрутство задля судового контролю у межах цього провадження за діяльністю боржника, залучення всього майна боржника до ліквідаційної маси та проведення інших заходів, метою яких є повне або часткове задоволення вимог кредиторів.

Відповідно до ч. 2 ст. 7 Кодексу України з процедур банкрутства господарський суд розглядає спори, стороною в яких є боржник, за правилами, визначеними ГПК України. За результатами розгляду спору суд ухвалює рішення.

Справа розглядається за правилами загального позовного провадження як складова частина справи про банкрутство, розгляд якої за правилами спрощеного позовного провадження не допускається згідно п4) ч. 4 ст. 247 ГПК України.

В судовому засіданні представник заявника позовні вимоги підтримав повністю та просив суд їх задовольнити.

Відповідач в судове засідання не з'явився, явка обов'язковою не визнавалась. Відзиву на позов не подано.

В судовому засіданні 16.11.2020 у відповідності до ст. 240 ГПК України проголошено вступну та резолютивну частини рішення.

У відповідності до ст. 13,74 ГПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог та заперечень.

Заслухавши доводи позивача і оцінивши наявні докази у справі в їх сукупності, суд вважає, що позов підлягає до повного задоволення, виходячи з такого:

З матеріалів справи вбачається наступне:

Ухвалою Господарського суду Черкаської області від 11.10.2019 затверджено реєстр вимог кредиторів товариства з обмеженою відповідальністю "СТОВ "Авангард" (ідентифікаційний код 39782497, м. Черкаси, вул. Чехова, 52

оф. 207) до якого включено вимоги ТОВ "Спектр-Агро" у розмірі 23 052 грн. 00 коп. - 1 черга задоволення вимог кредиторів; 20 399 257,86 грн. - 4 черга задоволення вимог кредиторів; 8 656 886,15 грн. - 6 черга задоволення вимог кредиторів, Головного управління ДФС у Черкаській області у розмірі 3842 грн. 00 коп. - 1 черга; 510,00 грн. - 6 черга задоволення вимог кредиторів, а всього на загальну суму 29 083 548,01 грн.

Ухвалою від 14.11.2019 визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю "СТОВ "Авангард" (ідентифікаційний код 39782497, м. Черкаси, вул. Чехова, 53 оф. 207) та відкрито ліквідаційну процедуру у справі № 925/855/19 строком на 12 місяців.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Дутковського Богдана Васильовича.

02.06.2020 арбітражним керуючим-ліквідатором Дутковським Б.В. подано до суду заяву № 02-03/27 від 29.05.2020 про покладення субсидіарної відповідальності на бенефіціарного власника, учасника, керівника банкрута та третю особу, які відповідно до законодавства несуть субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями боржника у зв'язку з доведенням його до банкрутства в якій просить суд:

покласти субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями Товариства з обмеженою відповідальністю «СТОВ «АВАНГАРД» (код ЄДРПОУ: 39782497) у загальному розмірі 29 083 548,01 грн. на:

- Лементарьова Руслана Миколайовича (місцезнаходження: пров. Ушинського, буд. 10, м. Кіровоград);

- Товариство з обмеженою відповідальністю «Фісент» (код ЄДРПОУ: 40265156);

- Харченка Віталія Леонідовича (місцезнаходження: вул. Добровольського, буд. 11/0, кв.114, м. Кіровоград, 25005; РНОКПП: 2597413956);

- Приватне підприємство «Юнона оіл» (код ЄДРПОУ: 41042398), шляхом солідарного стягнення з цих осіб в якості субсидіарної відповідальності у зв'язку з доведенням до банкрутства боржника -- 29 083 548,01 грн. (двадцять дев'ять мільйонів вісімдесят три тисячі п'ятсот сорок вісім гривень 01 коп.).

Ухвалою від 28.08.2020 по справі № 925/855/19(925/701/20) заяву боржника у особі ліквідатора банкрута, арбітражного керуючого Дутковського Б.В. від 29.05.2020 № 02-03/27 про покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями Товариства з обмеженою відповідальністю "СТОВ "Авангард" на керівника, засновника, бенефіціарного власника та контрагента задоволено частково.

Вирішено покласти субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями Товариства з обмеженою відповідальністю «СТОВ «АВАНГАРД» (код ЄДРПОУ: 39782497) у загальному розмірі 29 083 548,01 грн. на:

- Лементарьова Руслана Миколайовича (18.01.1984 р.н., місцезнаходження: пров. Ушинського, буд. 10, м. Кіровоград);

- Товариство з обмеженою відповідальністю «Фісент» (код ЄДРПОУ: 40265156, місцезнаходження: пров. Ушинського, буд. 10, м. Кіровоград);

- Харченка Віталія Леонідовича (11.02.1971 р.н., місцезнаходження: вул.

Добровольського, буд. 11/0, кв.114, м. Кіровоград, 25005; РНОКП 2597413956);

шляхом солідарного стягнення з

- Лементарьова Руслана Миколайовича (18.01.1984 р.н місцезнаходження: пров. Ушинського, буд. 10, м. Кіровоград);

- Товариства з обмеженою відповідальністю «Фісент» (код ЄДРПОУ 40265156, місцезнаходження: пров. Ушинського, буд. 10, м. Кіровоград);

- Харченка Віталія Леонідовича (11.02.1971 р.н. місцезнаходження: вул. Добровольського, буд. 11/0, кв.114, м. Кіровоград, 25005; РНОКП 2597413956),

на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «СТОІ «АВАНГАРД» (код ЄДРПОУ: 39782497) --- 29 083 548,01 грн. (двадцять дев'ять мільйонів вісімдесят три тисячі п'ятсот сорок вісім гривень 01 коп.).

В частині вимог щодо Приватного підприємства «Юнона оіл» (код ЄДРПОУ: 41042398, Кіровоградська область, м. Світловодськ, вул. Леніна, 4 кв. 32) у задоволенні заяви відмовлено через недоведеність протиправності дія цього підприємства у доведенні до банкрутства ТОВ «СТОВ «АВАНГАРД».

Ліквідатор ТОВ «СТОВ «АВАНГАРД» звертає увагу суду на те, що єдиним джерелом інформації, яке у нього наявне щодо перерахування коштів ТОВ «СТОВ «АВАНГАРД» на користь ПП «Юнона оіл» є банківська виписка по рахунку № 26008455018373 від 15.01.2020 (а.с. 13-23), згідно якої вбачається, що зі сторони ТОВ "СТОВ "Авангард" були здійснені наступні перерахування коштів на користь ПП "Юнона оіл" з призначенням платежу «З. ТМЦ зг дог № 11-12П від 11.12.2017р. без ПДВ» у наступні часові рамки:

- 15.12.2017 - 199 950,00 грн.;
- 18.12.2017 - 799 800,00 грн.;
- 20.12.2017 - 640 000,00 грн.;
- 20.12.2017 - 1 263 000,00 грн.;
- 21.12.2017 - 1 140 000,00 грн.;
- 22.12.2017 - 1260 000,00 грн.;
- 26.12.2017 - 1 100 000,00 грн.;
- 27.12.2017 - 900 000,00 грн.;
- 27.12.2017 - 920 000,00 грн.;
- 28.12.2017 - 936 000,00 грн.

Всього у 2017 - 9 158 750,00 грн.

- 04.01.2018 - 400 000,00 грн.;
- 05.01.2018 - 485 000,00 грн.;
- 09.01.2018 - 545 465,00 грн.;
- 09.01.2018 - 554 500,00 грн.;
- 10.01.2018 - 553 000,00 грн.;
- 18.01.2018 - 448 564,24 грн.;
- 19.01.2018 - 200 000,00 грн.

Всього у 2018 - 3 186 529,24 грн.

Таким чином, за період з 15.12.2017 по 19.01.2018 було перераховано

кошти в сумі 12 345 279,24 грн.

Як стверджує ліквідатор ТОВ "СТОВ "Авангард", кошти в сумі 12 345 279,24 грн. були перераховані на рахунок ПП "Юнона Оіл" без підтвердження будь-якими первинними документами, що свідчили б про придбання Банкрутом товарів (робіт, послуг) для їх використання у власній господарській діяльності.

Позивачу та суду не вдалося встановити існування первинних документів, які б засвідчили виникнення між сторонами справи договірних відносин, на підставі яких спірні кошти правомірно перераховувалися б на користь ПП "Юнона Оіл".

Також позивач вказав, що у призначенні платежу з переказу коштів у Банківській виписці зазначено «За ТМЦ зг дог № 11-12П від 11.12.2017р. без ПДВ». В ході здійснення ліквідаційної процедури ТОВ "СТОВ "Авангард" ніякі первинні документи оформлені на виконання вказаного договору ліквідатору директором ТОВ «СТОВ «АВАНГАРД» Харченком Віталієм Леонідовичем не передані.

Згідно положень ст. 11 ЦК України цивільні права та обов'язки виникають із дій осіб, що передбачені актами цивільного законодавства, а також із дій осіб, що не передбачені цими актами, але за аналогією породжують цивільні права та обов'язки. Підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є: 1) договори та інші правочини; 2) створення літературних, художніх творів, винаходів та інших результатів інтелектуальної, творчої діяльності; 3) завдання майнової (матеріальної) та моральної шкоди іншій особі; 4) інші юридичні факти.

Цивільні права та обов'язки можуть виникати безпосередньо з актів цивільного законодавства.

У випадках, встановлених актами цивільного законодавства, цивільні права та обов'язки виникають безпосередньо з актів органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим або органів місцевого самоврядування.

У випадках, встановлених актами цивільного законодавства, цивільні права та обов'язки можуть виникати з рішення суду.

У випадках, встановлених актами цивільного законодавства або договором, підставою виникнення цивільних прав та обов'язків може бути настання або ненастання певної події.

Виходячи з наявних у справі доказів, єдиною вказівкою на зміст операції по перерахуванню спірних коштів на користь відповідача у справі є призначення платежу у банківських виписках по кожному окремому перерахуванню "За ТМЦ зг дог № 11-12П від 11.12.2017р. без ПДВ".

Згідно п. 3.1. затвердженої постановою Правління Національного банку України від 21 січня 2004 р. N 22 Інструкції про безготівкові розрахунки в Україні в національній валюті -- платіжне доручення оформляється платником за формою, наведеною в додатку 3 до цієї Інструкції, згідно з вимогами щодо заповнення реквізитів розрахункових документів, що викладені в додатку 9 до

цієї Інструкції, та подається до банку, що обслуговує його, у кількох примірників, потрібних для всіх учасників безготівкових розрахунків.

З додатку № 3 вбачається, що платіжне доручення містить такі обов'язкові реквізити, зокрема, суму цифрами та словами; призначення платежу; підпис платника.

В справі немає доказів, що сторонами у справі було узгоджено зміни вказаного у банківській виписці призначення платежу на іншу за всіма частковими перерахуваннями спірних коштів.

Отже слід вважати, що підставою перерахування спірних коштів за ТМ позивачем відповідачу був договір № 11-12П від 11.12.2017р., доказів існування та виконання якого встановити не вдалося.

Загальні підстави для виникнення зобов'язань у зв'язку з набуттям збереження майна без достатньої правової підстави визначені нормами глав 83 ЦК України.

Стаття 1212 ЦК України регулює випадки набуття майна або його збереження без достатніх правових підстав.

Предметом регулювання інституту безпідставного набуття чи збереження майна є відносини, які виникають у зв'язку з безпідставним отриманням чи збереженням майна і які не врегульовані спеціальними інститутами цивільного права.

Зобов'язання з безпідставного набуття, збереження майна виникають за наявності трьох умов: а) набуття або збереження майна; б) набуття або збереження за рахунок іншої особи; в) відсутність правової підстави для набуття або збереження майна (відсутність положень закону, адміністративного акту, правочину або інших підстав, передбачених ст. 11 ЦК України).

Об'єктивними умовами виникнення зобов'язань з набуття, збереження майна без достатньої правової підстави виступають: 1) набуття або збереження майна однією особою (набувачем) за рахунок іншої (потерпілого); 2) шкода в вигляді зменшення або незбільшення майна в іншої особи (потерпілого); 3) обумовленість збільшення або збереження майна з боку набувача шляхом зменшення або відсутності збільшення на стороні потерпілого; 4) відсутність правової підстави для вказаної зміни майнового стану цих осіб.

За змістом ст. 1212 ЦК України безпідставно набути є майно, набуте особою або збережене нею в себе за рахунок іншої особи (потерпілого) без достатньої правової підстави.

Відповідно до ч. 1, п. 1 ч. 2 ст. 11, ч. ч. 1, 2 ст. 509 ЦК України цивільні права та обов'язки виникають із дій осіб, що передбачені цими актами цивільного законодавства, а також із дій осіб, що не передбачені цими актами, але за аналогією породжують цивільні права та обов'язки. До підстав виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, належать договори та інші правочини.

Зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися

від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку. Зобов'язання виникають з підстав, установлених ст. 11 цього Кодексу.

Зобов'язання повинне належно виконуватись відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що зазвичай ставляться.

Згідно з ч. 1 ст. 177 ЦК України об'єктами цивільних прав є речі, у тому числі гроші.

За змістом ст.ст. 524, 533-535 ЦК України, грошовим є зобов'язання, виражене у грошових одиницях (національній валюті України чи у грошовому еквіваленті зобов'язання, вираженого в іноземній валюті), що передбачає обов'язок боржника сплатити гроші на користь кредитора, який має право вимагати від боржника виконання цього обов'язку.

Грошовим слід вважати будь-яке зобов'язання, що складається, у тому числі, з правовідношення, в якому праву кредитора вимагати від боржника виконання певних дій відповідає кореспондуючий обов'язок боржника сплатити гроші на користь кредитора (правова позиція Верховного Суду України у постанові від 06.06.2012 у справі № 6-49цс12).

Тобто, грошовим є будь-яке зобов'язання, в якому праву кредитора вимагати від боржника виконання певних дій кореспондує обов'язок боржника сплатити гроші на користь кредитора.

Під відсутністю правової підстави розуміється такий перехід майна від однієї особи до іншої, який або не ґрунтується на прямій вказівці закону, або суперечить меті правовідношення і його юридичному змісту. Тобто відсутність правової підстави означає, що набувач збагатився за рахунок потерпілого поза підставою, передбаченою законом, іншими правовими актами чи правочином.

Відсутність доказів існування укладеного між сторонами договору № 11-12П від 11.12.2017р. щодо ТМЦ, за які слід сплачувати спірні грошові кошти, свідчить про відсутність правової підстави у відповідача отримувати спірні кошти від позивача.

За правилами ч. 1 ст. 1213 ЦК України набувач зобов'язаний повернути потерпілому безпідставно набуте майно в натурі.

Норми законодавства про відносини з приводу повернення безпідставно набутого майна визначають, що таке майно повинно бути повернуто безумовно та негайно після його набуття, що не потребує вчинення стягувачем будь-яких дій по пред'явленню вимог та претензій.

За доводами позивача, що підтверджуються і банківською випискою, останній платіж, яким остаточно сформовано безпідставне перерахування коштів позивачем відповідачу в загальній сумі 12 345 279,24 грн. було здійснено 19.01.2018 року.

Оскільки відповідачем не заперечено доводи позивача, не доведено наявності між сторонами інших правовідносин, на підставі яких ним могли бути

правомірно отримані спірні грошові кошти, кошти не повернуті, то позов слід задовольнити в цій частині повністю та примусово стягнути з відповідача на користь позивача 12 345 279,24 грн. безпідставно одержаних коштів.

Також позивачем заявлено до стягнення з відповідача 525 555,02 грн інфляційних втрат, 613 166,43 грн. 3 % річних за неповернення спірних коштів.

Дані вимоги підлягають до задоволення, виходячи з такого:

У відповідності до частини 2 статті 625 ЦК України "боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом".

Сплата інфляційних та річних від простроченої суми (якщо інший їх розмір не встановлений договором або законом) не мають характеру штрафних санкцій, а є способом захисту майнового права та інтересу кредитора шляхом отримання від боржника компенсації (плати) за користування ним коштами, належними до сплати кредиторів.

Відповідальність, передбачена ст. 625 ЦК України встановлена законом, а тому застосовується незалежно від того, чи передбачалася така відповідальність окремою угодою сторін.

У відповідності до ч. 4 ст. 236 ГПК України при виборі і застосуванні норми права до спірних правовідносин суд враховує висновки щодо застосування норм права, викладені в постановках Верховного Суду.

Велика Палата Верховного Суду відступила від висновку Верховного Суду України, викладеного у постанові від 02 березня 2016 року у справі № 6-2491цс15, за яким дія статті 625 ЦК України поширюється на порушення грошового зобов'язання, яке існувало між сторонами до ухвалення рішення суду, а частина п'ята статті 11 ЦК України не дає підстав для застосування положень статті 625 ЦК України у разі наявності між сторонами деліктних, а не зобов'язальних правовідносин.

КЦС вказав, що положення статті 625 ЦК України передбачають, що зобов'язання можуть виникати безпосередньо з договорів та інших правочинів передбачених законом, а також угод, які не передбачені законом, але йому не суперечать, а в окремих випадках встановлені актами цивільного законодавства цивільні права та обов'язки можуть виникати з деліктного зобов'язання та рішення суду.

Тому суд касаційної інстанції дійшов висновку, що апеляційний суд у порушення вищевказаних положень закону не звернув уваги на те, що дія статті 625 ЦК України поширюється на всі види грошових зобов'язань незалежно від підстав їх виникнення (договір чи делікт), у тому числі й на позадоговірне грошове зобов'язання, що виникло на підставі статті 1212 ЦК України. Унаслідок чого у разі прострочення виконання зобов'язання, зокрема щодо повернення безпідставно одержаних чи збережених грошей, нараховуються 3 % річних та інфляційні нарахування від простроченої суми відповідно до частини

другої статті 625 ЦК України (постанова від 18.03.2020 у справі № 760/6938/16-ц).

Отже Верховний Суд притримується правової позиції, що положення ст. 625 ЦК України поширюються на усі види грошових зобов'язань в незалежності від природи їх виникнення – на підставі договору або делікту (також постанова ВС/ВП № 686/21962/15-ц від 16.05.2018), виходячи з такого:

За змістом статей 524, 533-535 і 625 ЦК України грошовим є зобов'язання, виражене у грошових одиницях (національній валюті України чи у грошовому еквіваленті зобов'язання, вираженого в іноземній валюті), що передбачає обов'язок боржника сплатити гроші на користь кредитора, який має право вимагати від боржника виконання цього обов'язку. Тобто, грошовим є будь-яке зобов'язання, в якому праву кредитора вимагати від боржника сплати коштів кореспондує обов'язок боржника з такої сплати.

З аналізу норм ст. 625 ЦК України випливає, що у вказаній статті визначені загальні правила відповідальності за порушення будь-якого грошового зобов'язання незалежно від підстав його виникнення (договір чи делікт). Тобто, приписи цієї статті поширюються на всі види грошових зобов'язань, якщо інше не передбачено договором або спеціальними нормами закону, який регулює, зокрема, окремі види зобов'язань.

Отже позивач має право нарахувати інфляційні та 3% річних по ст. 625 ЦК України на спірні кошти, які були безпідставно отримані відповідачем у справі, за визначений позивачем період з 19.01.2019 по 14.09.2020.

Розрахунок цих платежів зроблено вірно, кошти по ст. 625 ЦК України на користь позивача відповідачем не сплачені.

Наявних у справі доказів та доводів позивача відповідача не спростував та не заперечив.

З урахуванням наведеного, суд дійшов висновку про повне задоволення позовних вимог.

Відповідно до ст. 129 ГПК України, при задоволенні позову, з відповідача на користь позивача слід стягнути 4 204,00 грн. судового збору повністю.

Керуючись ст. 238, 240 ГПК України, -

ВИРІШИВ:

1. Позов задовольнити повністю.

2. Стягнути з приватного підприємства "Юнона Оіл" (ідентифікаційний код 41042398, вул. Леніна, 49, кв. 32, м. Світловодськ, Кіровоградська область, 27500) на користь товариства з обмеженою відповідальністю "СТОВ "Авангард" (ідентифікаційний код 39782497, вул. Чехова, 53, офіс 207, м.

Черкаси) ---- 12 345 279,24 грн. безпідставно отриманих коштів, 525 555,02 грн. інфляційних витрат, 613 166,43 грн. 3 % річних та 4 204,00 грн. на відшкодування сплаченого судового збору.

Накази видати.

Рішення набирає законної сили в порядку, передбаченому ст. 241 ГПК України.

Рішення може бути оскаржено до Північного апеляційного господарського суду протягом 20 днів.

Повне судове рішення складено 19 листопада 2020

Суддя

Н.М. Спаських

Рішення не набирає законної сили
Секретар с/з
19.11.20

А. М. Буднік

Прочитано та пронумеровано
 на арк. 01
 Секретар с/з А.М.Буднік

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Виготовлено з автоматизованої
системи документообігу суду